

Hódmezővásárhely, 1889. november 9. – Hódmezővásárhely, 1966. április 3.

Napszámos családban született. Az elemi iskola hat osztály után kitanulta az ácsmesterséget. Az első világháború alatt több fronton harcolt, majd orosz fogságba esett. 1918 őszén került haza. A húszas- harmincas években többnyire a szakmájában sikerült dolgoznia. 1918-ban beállt a Nemzetőrségbe, a Tanácsköztársaság alatt a Vörös Őrségben szolgált. 1922-től tagja a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak, 1935-től 1944 őszéig a hódmezővásárhelyi szervezet titkára. Igyekezett politikai kapcsolatot teremteni a szegényparasztság és az értelmiség között. A harmincas években hosszabb ideig tevékenykedett a városi törvényhatósági bizottságban. A választások idején letartóztatták, 1942-ben internálták, majd otthon rendőri felügyelet alá helyezték. 1944 márciusában, a német megszállás után ismét több hónapra internálták. 1944 októberében az elsők között lépett be a Magyarországi Kommunista Párt hódmezővásárhelyi csoportjába, október 23-tól a városi tanács tagja. Megbízták a polgárőrség felállításával, amelynek néhány hónapra parancsnoka lett. 1944. december 18-án szülővárosa képviselőjeként tagja lett az Ideiglenes Nemzetgyűlésnek. 1945. január elején az Ideiglenes Nemzeti Kormány kinevezte Csongrád vármegye főispánjának. Ő volt az egyik szónok Pusztaszeren, a földreform megkezdésére rendezett ünnepi nagygyűlésen. 1949 végén mentették fel főispáni állásából. 1950-ben a Magtermelési Vállalat igazgatója lett. Innen ment nyugdíjba 1955-ben.